

Rodin, een bruggenbouwer van verleden naar toekomst

Rodin was een beeldhouwer van het impressionisme. Hij ging net als de schilders de natuur gebruiken om zijn werk te verlevendigen. Ook hij probeerde de tijdelijkheid van de impressie weer te geven. Zijn werk valt op door het onregelmatige oppervlak, waarop de lichtval schitteringen veroorzaakt. Deze schitteringen geven het beeld een nieuw soort beweeglijkheid. Dit optische effect was echter niet zijn voornaamste streven. Met deze manier van voorstellen probeerde Rodin het groeiproces van een sculptuur te laten zien. Zoals de schilders hun werk opbouwden uit kleur- en lichtvlekken, zo bouwde Rodin zijn beelden uit klei en brons.

Door het zichtbaar worden van het maakproces, wist Rodin het tijdelijke aspect in zijn werk naar voren te laten komen.

Samengevat kan je het werk van Rodin ook wel beschouwen als het eind- en hoogtepunt van de 19-eeuwse beeldhouwkunst, tegelijkertijd echter met een uitdaging naar de grenzen van zijn eigen tijd en daarmee in vele opzichten de 20e eeuwse kunst aankondigend. Rodin beseftte dit zelf heel goed aangezien hij zichzelf de brug tussen verleden en heden noemde, kortom een man met een toekomstvisie.

Zijn belangrijkste werken : Le Baiser, Le Penseur, La Porte de l'Enfer, Les Bourgeois de Calais, Balzac.